

Κάτι πήρε τ'αυτί μας για διαγραφές φοιτητών;

Πριν λίγο καιρό, από δημοσιεύματα του αστικού τύπου, πληροφορηθήκαμε ότι το υπουργείο σχεδιάζει να διαγράψει 180000 "αιώνιους" φοιτητές τον ερχόμενο Σεπτέμβρη. Πάνω στο ζήτημα υπάρχουν πολλές απόψεις, αλλά ας δούμε πώς έχει το πράγμα από τη σκοπιά των ταξικών μας συμφερόντων:

Εδώ και πολλά χρόνια, το κράτος -ως κλασικός εγγυητής του κεφαλαίου και της κερδοφορίας του-, στα πλαίσια της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης- περνάει νόμους και διατάξεις με έναν κύριο στόχο: **τον ολοκληρωτικό έλεγχο της εκπαίδευσης από το κεφάλαιο και την πλήρη μετακύλιση του κόστους φοίτησης στους φοιτητές**. Αυτό σημαίνει, μεταξύ άλλων, πανεπιστήμιο με δίδακτρα, αποστειρωμένο από κάθε πολιτική και κοινωνική διαδικασία, με όλο και πιο εντατικούς ρυθμούς σπουδών που θυμίζουν κάτεργο, πανεπιστήμιο στο οποίο θα κυριαρχεί η επισφαλής εργασία. Ένα ακόμα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση θα επιχειρηθεί να είναι οι διαγραφές φοιτητών.

Το κράτος ισχυρίζεται ότι υπάρχουν φοιτητές που περισσεύουν· το ίδιο βέβαια λέει και για κάθε κοινωνική ομάδα στην οποία θέλει να επιτεθεί (μετανάστες, διοικητικοί υπάλληλοι, γιατροί, καθηγητές κ.ά.). Με την κατάσταση όμως που -κακώς- ισχύει τώρα, οι φοιτητές που ξεπερνούν τα προβλεπόμενα έτη σπουδών δεν κοστίζουν ουσιαστικά τίποτα στο κράτος. Αυτό που κρύβεται πίσω από τη συγκεκριμένη κίνηση είναι η εντατικοποίηση του ρυθμού των σπουδών μας και μέσω αυτής η πειθάρχησή μας. **Στα πλαίσια της πλήρους μετατροπής του πανεπιστημίου σε εργοστάσιο, πρέπει να είμαστε παραγωγικοί και αποδοτικοί, όπως μας θέλουν τα αυριανά αφεντικά μας**. Δηλαδή, πρέπει να ασχολούμαστε αποκλειστικά και ανελλιπώς με τα μαθήματα (και αύριο με τη δουλειά) μας, χωρίς να έχουμε χρόνο για οτιδήποτε άλλο.

Αν λοιπόν δεν θέλουμε άλλο ένα τούβλο της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης στο κεφάλι μας, πρέπει να σταματήσουμε τα σχέδιά τους και να μην αφήσουμε να διαγραφεί ούτε ένας φοιτητής. Να απαιτήσουμε εκπαίδευση με ανθρώπινους ρυθμούς και γενικά με τους όρους μας, μέσα από αυτοοργανωμένες συλλογικές διαδικασίες (γενικές συνελεύσεις, πρωτοβουλίες, συντονισμούς), μαζί με τους εργαζόμενους και χωρίς αυταπάτες θεσμικών διαμεσολαβήσεων (συμπόρευσης δηλαδή με πρυτάνεις, κοσμήτορες κλπ) και ενάντια σε αυτές.

ΟΥΤΕ ΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΚΑΜΙΑ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΜΑΣ

essemfe.espivblogs.net
essemfe@espiv.net